

स्नातकोयः कश्चिदल्पगोधनः स्वधर्मलोपान्नावसीदेत अतो बहुगोधनवतो ब्राह्मणस्य प्रतियहं मिच्छन् ॥ ५२ ॥ अन्तादंतं देशाद्देशं ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ संभाषतां संभाषमाणानां अच्यवत् धर्मच्युता
 न स्नातको वसीदेत वर्तमानः स्वकर्मसु ॥ इति संचित्य मनसा तं देशं बहुशो भ्रमन् ॥ ५२ ॥ विशुद्धमिच्छन् गांगेयधर्मोपेतं प्रतिग्रहं ॥ अन्तादंतं परिक्रम्य नाध्यग
 च्छंपयस्विनीं ॥ ५३ ॥ अथ पिष्टोदकेनै नलोभयंति कुमारकाः ॥ पीत्वा पिष्टरसं बालः क्षीरं पीतं मयाऽपि च ॥ ५४ ॥ ननर्तोत्थाय कौरव्यहृष्टो बाल्याद्विमोहितः ॥
 तं दृष्ट्वा नृत्यमानं तु बालैः परिवृतं सुतं ॥ ५५ ॥ हास्यतामुपसंप्राप्तं कश्मलं तत्र मेऽभवत् ॥ द्रोणं धिगस्त्वधनिनं योधनं नाधिगच्छति ॥ ५६ ॥ पिष्टोदकं सुतोय
 स्य पीत्वा क्षीरस्य तृष्णया ॥ नृत्यति स्म मुदा विष्टः क्षीरं पीतं मयाऽप्युत ॥ ५७ ॥ इति संभाषतां वाचं श्रुत्वा मे बुद्धिरच्यवत् ॥ आत्मानं चात्मना गर्हन् मनसे दंब्यचिं
 तयं ॥ ५८ ॥ अपि चाहं पुरा विप्रैर्वर्जितो गर्हितो वसे ॥ परोपसेवां पापिष्ठां न च कुर्यां धनेप्सया ॥ ५९ ॥ इति मत्वा प्रियं पुत्रं भीष्मादाय ततो ह्यहं ॥ पूर्वस्नेहानु
 रागित्वा त्सदारः सौमकिं गतः ॥ ६० ॥ अभिषिक्तं तु श्रुत्वाैव रुतार्थोऽस्मीति चिंतयन् ॥ प्रियं सखायं सुप्रीतो राज्यस्थं समुपागमं ॥ ६१ ॥ संस्मरन् संगमं चैव व
 चनं चैव तस्य तत् ॥ ततो द्रुपदमागम्य सखि पूर्वमहं प्रभो ॥ ६२ ॥ अब्रुवं पुरुषव्याघ्रसखाऽयं विद्धि मामिति ॥ उपस्थितस्तु द्रुपदं सखि वच्चास्मि संगतः ॥ ६३ ॥
 समां निराकारमिव प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ अकृतेयं तव प्रज्ञा ब्रह्मन्नातिसमं जसा ॥ ६४ ॥ यदा त्वमां त्वं प्रसभं सखा तेहमिति द्विज ॥ संगतानीह जीर्यं तिकाले
 न परिजीर्यतः ॥ ६५ ॥ सौहृदं मे त्वया त्वासीत् पूर्वं सामर्थ्यबंधनं ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नारथीरथिनः सखा ॥ ६६ ॥ साम्याद्वि सख्यं भवति वैषम्यान्ना
 पपद्यते ॥ न सख्यमजरं लोके विद्यते जातुकस्य चित् ॥ ६७ ॥ कालो वै न विहरति क्रोधो वै न रहत्युत ॥ मैवं जीर्णमुपास्व त्वं सत्यं भवत्त्वपाकृधि ॥ ६८ ॥ आसी
 त्सख्यं द्विजश्रेष्ठ त्वयामेऽर्थनिबंधनं ॥ न त्वनाढ्यः सखाढ्यस्य नाविद्वान्विदुषः सखा ॥ ६९ ॥ न शूरस्य सखा क्लीबः सखि पूर्वकिमिष्यते ॥ न हिराज्ञामुदीर्णाना
 मेवं भूतैर्नरैः क्वचित् ॥ ७० ॥ सख्यं भवति मंदात्मन् श्रिया हीनैर्धनच्युतैः ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नारथीरथिनः सखा ॥ ७१ ॥ नाराजापार्थिवस्यापि सखि
 पूर्वकिमिष्यते ॥ अहं त्वयानजानामिराज्यार्थं संविदं कृतां ॥ ७२ ॥

ऽभूत् आत्मानं दरिद्रदोषादात्मना मनसा गर्हन् इदं वक्ष्यमाणं ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ पुरा पूर्वदरिद्रोयमिति गर्हितोऽपि वसे उपवासं कुर्वन् तु सेवां कुर्यात् इति मत्वा निश्चित्यापि पुत्रस्य प्रियत्वात् सौमकिं द्रुपदं गत इति संबंधः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तत्तस्य वचनं मम राज्यं त्वद्भोग्यं भविष्यतीति ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ निराकारं निरस्तोत्तमरूपं हीनजनमिव अकृतेत्यादि प्राग्व्याख्यातं ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ राज्यार्थं संविदं त्वद्भोग्यं मम राज्यमिति संकेतं ॥ ७२ ॥